

FANFARECULTUUR: HET FANFAREORKEST VAN DE LAGE LANDEN

Marc Sesselle - Koninklijke Fanfare Willen Is Kunnen Wippelgem

Een fanfare is een orkest met koperblazers, saxofoons en slagwerk. Deze orkestvorm ontstond in de Lage Landen. Door z'n bezetting onderscheidt de fanfare zich van andere (blaas)orkesten. De aanwezigheid van saxhoorns, zoals de bugel, maakt van de fanfare een unieke orkestvorm.

Fanfares zijn onlosmakelijk verbonden met het lokale culturele leven in Vlaanderen. Deze orkestvorm vindt zijn oorsprong in onze contreien. De saxhoorns, die het fanfareorkest zo bijzonder maken, danken hun bestaan aan Adolphe Sax. Dankzij de innovaties van deze Brusselse instrumentenbouwer kent de fanfare, sinds het midden van de 19de eeuw, z'n speciale klankkleur en grote succes. Al meer dan 150 jaar maakt het fanfareorkest muziekbeoefening toegankelijk voor iedereen. De muziekpraktijk staat aan de basis van het huidige amateurmuziekverenigingsleven en vormt hiervan nog steeds een belangrijk deel.

Kenmerkend voor de fanfarecultuur is het verenigingsleven, het samen musiceren en plezier maken. Fanfares brengen mensen uit alle lagen van de bevolking samen, en dit zowel binnen de vereniging als daarbuiten, wanneer de fanfares optreden, op straat of in de concertzaal. Publieke muzikuitvoeringen vinden dikwijls plaats naar aanleiding van belangrijke lokale gebeurtenissen, zoals festiviteiten en herdenkingen. Fanfares zijn bijgevolg sterk verbonden met het lokale leven in onze Vlaamse steden en gemeenten. Anno 2020 telt Vlaanderen iets meer dan 300 fanfares waarin duizenden muzikanten samenkomen om zich artistiek te ontplooiën en muzikaal te groeien.

De fanfare heeft een laagdrempelig, cultuur-participatief en sociaal karakter. Naast de repetities, concerten en optredens, maken de bijkomende activiteiten die fanfares organiseren (zoals bv. geldinzamelingen, eetfestijnen, jeugdwerking en concertreizen) integraal deel uit van de fanfarecultuur. Muzikanten voelen zich gewaardeerd in hun fanfare en delen een groepsgevoel. Jong en oud, van beginners tot beroepsmuzikanten, hebben er hun plaats en maken samen muziek.

De fanfarecultuur is dynamisch en evolueert artistiek en kwalitatief. Fanfares zetten in op vernieuwing en innovatie. Sterk opgeleide muzikanten en dirigenten zorgen de laatste jaren voor meer kwaliteit, componisten voor nieuw en uitdagend fanfarerepertoire; en onder jeugdig impuls streven toporkesten naar artistieke perfectie. Fanfareorkesten die zich willen meten met andere orkesten kunnen deelnemen aan wedstrijden zoals de jaarlijkse nationale VLAMO Orkestwedstrijd, het tweejaarlijkse internationale VLAMO Open Fanfarekampioenschap en het vierjaarlijks Wereld Muziek Concours in Kerkrade. Zo ontwikkelt de fanfarecultuur zich verder en blijft de traditie levend.

INZENDER

Tine Maes

VLAMO

<http://www.vlamo.be>

LOCATIE

Anno 2020 telt Vlaanderen iets meer dan 300 fanfares. Dat zijn er ongeveer evenveel als er Vlaamse gemeenten zijn. De fanfare is een typisch Belgisch-Nederlandse orkestvorm, in tegenstelling tot het harmonieorkest en de brassband, die vandaag over de hele wereld verspreid zijn. Hierdoor vinden we fanfareorkesten voornamelijk in de Lage Landen terug: België, Nederland en – in mindere mate – Frankrijk en Luxemburg. Sinds een tiental jaar wordt deze bijzondere orkestvorm vanuit Vlaanderen en Nederland ook naar andere landen geëxporteerd (bv. Japan en Litouwen).

THEMA

Muziek en podiumkunsten

TREFWOORD

#muziek #repertoire

BIJLAGE

- [Aanvraagformulier2020_Fanfarecultuur.pdf](#)
- [Enquete2020_Fanfarecultuur.pdf](#)
- [Rapportage2020_2023_Fanfarecultuur.pdf](#)